

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. Μεταφράσεις

Κείμενα

- Νόμισε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας.
- Στο Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος, ύπατος που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός όταν κάποτε έφευγε απ' το στρατόπεδο, διέταξε ν' απέχουν όλοι απ' την μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά απ' το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη απ' τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια.
- Δεν σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας παρόλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μεσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Εγώ λοιπόν αν δεν σε είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκείτο· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ πια τίποτα δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι για πολύ καιρό τόσο δυστυχισμένη: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωπος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

Παρατηρήσεις

- B1.**
ingentis	→	ingenter
facie	→	facies
similem	→	similimo
quem	→	quae

exercitui	→	exercitus
proelio	→	proeliis
minaci	→	minaciora
illa	→	illud
penates	→	penatium
nihil	→	nulli rei
diu	→	diutius
miserrima	→	miser
hos	→	hac
mors	→	morte
servitus	→	servitutis

B2. α)

existimavit	→	existimem
venire	→	veniendo
aspexit	→	aspice
concepit	→	concupient
praefuit	→	praeesse
abiret	→	abisset
abstinerent	→	abstenturam
haberem	→	habebuntur
pati	→	passuram esse
possum	→	possitis

β) ingredient

Υποτακτική (α' πληθ.)

Ένεστώτας	→	ingrediamur
Παρατατικός	→	ingrederemur
Μέλλοντας	→	ingressuri simus
Παρακείμενος	→	ingressi simus
Υπερσυντέλικος	→	ingressi essemus
Συντελεσμένος Μέλλοντας	→	---

- Γ1. α)**
magnitudinis	→	γενική της ιδιότητας στο hominem
consul	→	παράθεση στο Υπ. Του ρήματος T. Manlius
aliquando	→	επίρρημα χρονικό και προσδιορίζει το abiret
animo	→	αφαιρετική του τρόπου και προσδιορίζει το perveneras
miserrima	→	κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκειμ. του ρήματος ego

- β)** *"respondit ille se esse Orcum"*: Το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το se και βρίσκεται σε πτώση αιτιατική, γιατί είναι Υποκείμενο ειδικού απαρεμφάτου (esse) [λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου].

"ego nihil iam pati possum": Το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το ego και βρίσκεται σε πτώση ονομαστική, γιατί υπάρχει ταυτοπροσωπία.

- γ)** Ενεργητική σύνταξη → dux hostium his verbis proelio lacessivit adolescentem (eum)

- δ)**
natus:	qui natus erat (οριστική υπερσυντελικού)
ingredienti:	dum + Οριστική Ενεστώτα, dum tu ingrederis

- Γ2. α)**
- Υπόθεση: si pergis (οριστ. Ενεστώτας)
- Απόδοση: manet (οριστ. Ενεστώτας)
- Εκφράζει το 1^ο είδος: Ανοικτή υπόθεση στο παρόν

- Υπόθεση Αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρελθόν
si perrexisses → mansisset
- Υπόθεση δυνατή ή πιθανή για παρόν / μέλλον
si pergas → maneat

- β)** *"non habens filium libera, in libera patria mortua essem"*
Η μετοχή είναι συνημμένη στο Υποκείμενο του ρήματος της κύριας "ego", γι' αυτό βρίσκεται σε ονομαστική.

- γ) *“quem simul aspexit Cassius”*: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, εισάγεται με το *simul*, εκφράζει το προτερόχρονο, εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει μόνο τον χρόνο και τίποτα άλλο, συγκεκριμένα χρόνο παρακειμένου (*aspexit*), γιατί εκφράζει προτερόχρονο στο παρελθόν.

“cum aliquando castris abiret” Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική, εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό *cum* που χρησιμοποιείται για τις διηγήσεις του παρελθόντος. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός *cum* εκφράζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια, δημιουργεί μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους, χρόνος παρατατικός (*abiret*) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*edixit*) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ΚΑΛΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ!!!